

din inima mea a evadat o lacrimă

Teodor Dume

niciun simptom și nicio durere

căzută în mine și zdrobindu-se ca o piatră
liniștea imortalizează tot ceea ce am fost
ca un orb îmi pipăi cicatricea
și mă strig încet
nu-mi răspunde nimeni
mai strig o dată și încă o dată
din când în când îmi privesc neputința
ca pe o clonă de lut
orbul din mine se roagă lui Dumnezeu
o furtună de cuvinte nerostite
se înalță înspre cer
iedera îmi acoperă văzul
printre jaluzele
o margine de soare
îmi lovește obrazul
mă încumet să mă târăsc
într-un colț
de sub umbra lămpii
un ticăit de ceas îmi tulbură tăcerea

e ultima insultă pe azi

o, doamne!
am lacrimi pe suflet și sunt trist
mai lasă-mi câteva fărâme din ziua de mâine
ca să-mi pot pregăti sufletul...